

Державний навчальний заклад
«Сумський центр професійно-технічної
освіти харчових технологій, торгівлі та
ресторанного сервісу»

ВІСНИК

50-річний ювілей

(СПЕЦІАЛЬНИЙ ВИПУСК)

Наказ Державного Комітету Ради Міністрів СРСР з професійно-технічної освіти
від 28 травня 1966 року № 89, Сумського обласного управління професійно-
технічної освіти від 23 червня 1966 № 56 на виробничій базі тресту «Сумхімбуд»
було відкрито Сумське міське професійно-технічне училище № 12

*Ювілей – це чудова подія,
Це досягнення років в житті!
Тож здійсняться нехай усі мрії
І живеться у щасті й красі!
Сонцем яким любов розіллється
І вирує у серці завжди,
У всіх справах хай успіх ведеться,
Сил, здоров'я – з роси і води!*

У НОМЕРІ:

З ЮВІЛЕЄМ, РІДНИЙ ЦЕНТР (с. 2)

СПОГАДИ ДВНАДЦЯТИРІЧНОЇ ДАВНИНИ (с. 5)

ПРИВІТАЛЬНА (с. 9)

З ювілеєм, рідний Центр!

30 вересня 2016 року Державний навчальний заклад «Сумський центр ПТО харчових технологій, торгівлі та ресторанного сервісу» відсвяткував свій ювілей – перше 50-річчя з дня заснування.

Історія навчального закладу сягає середини минулого століття. Декілька разів змінювалась його назва, закривалися одні спеціальності та відкривалися інші. Але він завжди виконував свою основну функцію – готував висококваліфікованих спеціалістів для галузей будівництва, торгівлі, громадського харчування. За роки свого існування навчальний заклад підготував більше 20 тис. фахівців.

Обличчя два ось дивляться з небес

Своїми ясно-синіми очима.

Як, Центре, ти без нас живеш?

Які у тебе відбулися зміни?

Саме в день ювілею Центру відбулася знаменна подія – відкриття меморіальної дошки та вшанування пам'яті випускників Центру Леоніда Усіка та Олексія Калюжного. Виступаючи на урочистій лінійці наголошували, що хлопці загинули за щасливе майбутнє, за перемогу добра над злом. Усі присутні вшанували пам'ять героїв хвилиною мовчання.

Ювілею рідного Центру, ветеранам професійно-технічної освіти, випускникам та учням було присвячене ціле свято.

Першим слово отримав господар свята – директор навчального закладу Денисенко Василь Миколайович, який подякував всім, хто прийшов на

ювілей, за підтримку, допомогу, любов. Він згадав усіх, хто в ті далекі 60-ті не побоялись взяти на себе відповідальність за навчання і виховання молодих будівельників.

*Вклоніться, люди, вчителю своєму,
Володареві слова і пера,
Крізь біль і радість, роздуми і втому
Любов його безсмертна проросла*

Теплі слова прозвучали на адресу перших випускників. Їх було лише 152. Випускників-будівельників, які успішно працювали на базовому підприємстві «Сумихімбуд». Праця багатьох була відзначена урядовими нагородами. Серед інших Шерстюк Тамара Гаврилівна, бригадир штукатурів, Заслужений будівельник України, Майковський Микола Іванович, муляр, нагороджений орденом Трудової Слави, Коваленко Микола Іванович, бригадир теслярів, нагороджений орденом Леніна та орденом Трудового Червоного Прапора, Дегтярьова Ганна Олексіївна, бригадир малярів,

Заслужений будівельник України, Остапенко Віра Данилівна, маляр, нагороджена медаллю «За трудову доблесть», Дущенко Віра Василівна, бригадир штукатурів-малярів, нагороджена медаллю «За трудову доблесть».

«Життя розкидало наших випускників у різні куточки землі, але чуйним серцем і своїми думками вони завжди з навчальним закладом і у вільну хвилину поспішають до рідного порогу», – говорить ведуча урочистого вечора Пукась Катерина Юріївна. Вона звернула увагу на цілі династії батьків і дітей, чия доля пов'язана з навчальним закладом.

З теплими словами вдячності на урочистому заході виступили: Попова Олена Іванівна, директор Департаменту освіти і науки Сумської обласної державної адміністрації, Степаненко Олександр Петрович – один з перших випускників, колишній директор СПТУ №12 Покутний Павло Григорович та інші.

Кращі викладачі, майстри виробничого навчання, представники господарчої служби Центру отримали почесні грамоти і подяки.

Центр дякує всім уклінно!

Нехай в серцях усіх живе любов!

Життя біжить як день і ніч невпинно,

Але добро вернеться в душі знов.

Н.І.Панченко,

майстер виробничого навчання

Спогади дванадцятирічної давнини

Спасибі тим, хто присвятив себе
Високої мети - бути педагогом,
Хто нас вчив, професію люблячи,
Бути чесним, розумним і цінувати добро!

(Е. Яхницька)

Кожна людина проходить свій шлях по-своєму, по-особливому. У житті трапляються події, що повністю змінюють твоє життя, перекреслюють самі найпотаємні мрії, повертають долю в зовсім іншому напрямку.

Після закінчення школи мріяв присвятити своє життя державній службі – стати військовим фінансистом. Але... усе пішло за іншим сценарієм. Повернувшись із військової служби, вступив до

Конотопського індустріально-педагогічного технікуму за спеціальністю «Будівництво будівель та споруд», планував працювати в будівельній галузі.

Не судилося. Молода сім'я з десятимісячним сином вирушила до майбутнього місця роботи в Миргород, що на Полтавщині. Не склалося, доля знову повернула нас на рідну Сумщину.

Вирішив «тимчасово» попрацювати «педагогом», про що мріяла моя мама, але не звичайним вчителем, а майстром виробничого навчання в ПТУ.

Мабуть, як і в більшості людей, словосполучення професійно-технічне училище, у народі «бурса», завжди співставляється з хуліганами з підворотні, які постійно втікають із занять, сперечаються з викладачами, а майстер, як наглядач, з усім цим сумлінно бореться вдень і вночі.

Була така уява і в мене, поки не пізнав профтехосвіту зсередини, завдання, що перед нею стоять, не познайомився з людьми, які працюють в ній і не відчув себе справжнім «профтехівцем». З часом зрозумів, що мабуть нічого в житті не буває випадкового. І доля подарувала цей особливий

шанс, чим я і скористався.

Сьогодні, після багатьох років, згадую той вересневий день 1993 року. Я приїхав до міста Суми, переступив поріг навчального закладу, де мене зустріла дуже ввічлива, по-особливому приємна секретарка директора Леушина Надія Василівна. Тоді я вперше відчув ширість і доброзичливість людей, які працюють у цій «Системі». Так, дійсно «Система», адже тут свій дух, свої правила, звички і традиції. Навіть люди тут особливі.

СПТУ № 12 (нині Сумський центр професійно-технічної освіти харчових технологій, торгівлі та ресторанного сервісу) став тією сходинкою в моєму житті, якому я завдячую сьогодні. Колектив навчального закладу повністю змінив мою уяву про профтеосвіту, про учнів, які навчаються в ній, педагогів, які виховують і навчають професії, виховну роботу з учнями,

уроки виробничого навчання, спортивні заходи, святкові вечори та багато іншого.

Учні училища – це вже не школярі, але ще і не робітники. Моя перша група – третій випускний курс училища. Дорослі юнаки, упевнені в собі, самостійні, усе знають і вміють. Із ними було і

важко, і одночасно легко. Багато чого навчився, працюючи з ними, робив помилки, виправляв їх.

Досвід, що я отримав у перший рік, був дуже корисний у подальшій роботі. З роками були інші учні, інші долі, не завжди щасливі, але мій перший випуск 1994 року запам'ятався назавжди.

Директор училища – Денисенко Василь Миколайович. Незмінний з 1989 року керівник закладу, який став наставником і вчителем не

тільки в моєму житті, а й в житті моєї родини (дружина Скиба Світлана Володимирівна працює вихователем гуртожитку більше 20 років).

Став другом і радником, побатьківськи допомагав як в роботі, так і в особистому житті.

Степаненко Олександр Петрович, заступник директора з навчально-виробничої роботи, розгледів у мені фахівця, допоміг опанувати професію майстра виробничого навчання мулярів. Навчав мудрості, сприяв у професійному зростанні. Згодом, працюючи в управлінні освіти і науки, запропонував посаду спеціаліста у відділ професійно-технічної освіти.

Приємні спогади про колегу, шанованого і порядного педагога, і просто чарівну жінку, з якою пліч-о-пліч працював в одному кабінеті – Чечоткіну Вільярику Георгіївну. Це дійсно Педагог з великої літери, не за посадою, а за покликом серця. Щира, привітна, доброзичлива. Її уроки допомогли мені стати викладачем, навчили розуміти професію, учнів, яких навчав. Її поради й настанови завжди були доречними та своєчасними.

Змисля Володимир Дмитрович, заступник директора з навчально-виховної роботи, Супрун Ольга Сергіївна, заступник директора з навчально-методичної роботи, Швець Григорій Абрамович, заступник директора з адміністративно-господарської роботи. Івашина Михайло Олексійович, старший майстер. Усі вони були друзями і наставниками, передавали свій професійний і життєвий досвід, допомагали в повсякденному житті.

Особливо вдячний своїм колегам, майстрам виробничого навчання, які з першого дня прийняли мене в свою дружню педагогічну сім'ю майстрів-будівельників. Завжди були поряд, підказували, вчили життю:

Івашина Михайла Олексійович, старший майстер, майстри виробничого навчання: Котляр Станіслав Григорович, Курочкін Петро Пилипович, Набожний Андрій Іванович, Гулаков Володимир Іванович, Конченко Олег Миколайович, Івашков Сергій Олександрович, Прокопов Володимир Іванович, Прокопова Тамара

Миколаївна, Шерстюк Олександра Григорівна, Лубинець Віта Олександрівна, Кузьменко Галина Іванівна, Денисенко Любов Григорівна, Яшкіна Віра Миколаївна, Булах Раїса Іванівна. На жаль, багатьох уже немає в живих, але спогади про них завжди будуть зі мною протягом усього життя.

По-особливому згадується позанавчальне та спортивне життя в училищі. Художня самодіяльність під керівництвом Кривомаза Анатолія Прокоповича та Веснича Івана Миколайовича, спортивні гуртки з футболу і волейболу, туристичні зleti – тут незамінні

Пістренко Олексій Іванович і Сабакар Євген Микитович.

Завжди поряд були друзі – Соклаков Вадим Володимирович, Горовий Олександр Олексійович, Швець Олексій Григорович, Бондаренко Валерій Володимирович. Цікаві історії, приємні враження, усе, що було радісним, пізнавальним – неодмінно пов'язане з ними.

Про кожного, з ким працював, тільки приємні спогади. Майже одинадцять років роботи в училищі промайнули як один день. Колектив училища, сформував мене як особистість і як професіонала, завжди лишилося моєю другою родиною.

Щастя Вам всім! Здоров'я міцного і творчих злетів!

*В.М.Скиба,
методист Навчально-методичного
центру професійно-технічної
освіти у Сумській області*

Привітальна

Геть приємні думки!
Всі ви сьогодні, як квіти!
З святом Вас працівники
Нової ПРОФТЕХОСВІТИ!

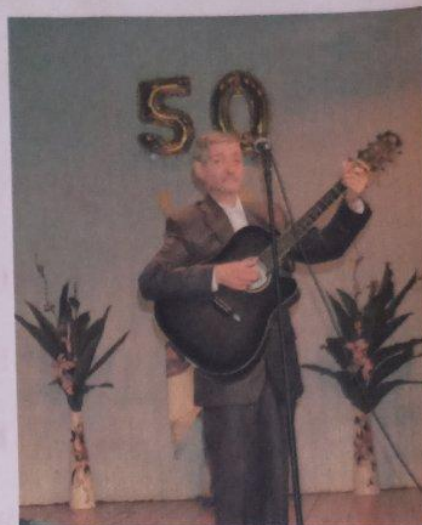
Хай бережуть знов і знов
Викладача – благодія
Віра, Надія, Любов
Й свята їх мати Софія!

Радий би був з багатьма
Ще тут побачитись знов я
Вірте: воно не дарма
Вкладено стільки здоров'я!

Хай пригадається знов
Все добре й незабутнє,
Віра, Надія, Любов
Виведуть нас у майбутнє.

Скільки за ці 50
Років у світ випускали
Ще молодих «соколят»
Тих, що свій шлях відшукали!

Тільки б верталися знов
В гнізда живі й не каліки
І Віра, Надія, Любов
Їх не покинуть повіки.

Едуард Козацький